

VƏTƏNİMİN FƏDAKAR QƏHRƏMANI

Qarabağda keçirilən antiterror əməliyyatları zamanı şəhid olan gizirimiz Ramil Sücəddin oğlu Rəhimovun əziz xatirəsinə həsr edilmişdir (1 yanvar 1992-ci il Abşeron rayonu, Ceyranbatan qəsəbəsi - 20 sentyabr 2023-cü il Ağdərə şəhəri).

Abşeron rayonunun Ceyranbatan qəsəbəsi vətənimizin ucuz-bucaqsız bölgələri arasında gözəlliyi, sakitliyi, mənzərəsi ilə göz oxşayan, mehriban, səmimi, vətənpərvər insanları ilə seçilən yerlərdən biridir. Bu ərazilərin həm təbiəti, həm də insanları strateji obyekt kimi illərlə dövlətimiz tərəfindən göz bəbəyi kimi mühafizə olunan gözəl Ceyranbatan gölü qədər təmiz, saf və dəyərlidir. Görkəmli rəssamımız Səttar Bəhlulzadə "Torpağın arzusu" rəsmini Ceyranbatan gölüne həsr etmiş və bu misilsiz gözəlliyi ustalıqla canlandırmışdır. Rəsmi çəkərkən o, Ceyranbatan torpağının arzusunu ifadə etmiş, bu torpağı güllü-çiçəkli, daha gözəl, daha firavan görmək istəmişdir. Lakin təəssüflər olsun ki, həyat hər zaman insanların istədiyi kimi olmur. Fələk isə heç bir zaman insanların arzusu ilə hərəkət etmir və öz qərarını verir. Bu sakit, qəlblərin rahatlığı tapdığı kiçik qəsəbədə insanların tək arzusu dördəndən-qəməndən uzaq, firavan bir şəkildə yaşamaq olsa da Azərbaycanımızın hər yerində olduğu kimi burada da mənfur düşmənlərimiz xalqımızın bu arzusunun həyata keçməsinə imkan verməmişdir. Birinci Qarabağ müharibəsindən başlayaraq ən yeni tariximizdə baş vermiş 1 günlük antiterror əməliyyatları da daxil olmaqla Azərbaycanımızın canından nə qədər can qopdu. Vətənimizin bütövlüyü uğrunda canından keçən şəhidlərimiz arasında Ceyranbatan torpağında böyüyən vətən oğulları da az olmamışdır. Bu şanlı torpağın şanlı oğulları doğma Qarabağ üçün sinələrini sipər etdilər, işğalda olan torpaqlarımızın düşmən tapdığından azad olunması üçün əllərindən gələni əsirgəməyərək ölümü gözə aldılar və sonunda qəhrəmancasına Şəhidlik Zirvəsinə ucaldılar. Ceyranbatan torpağı canını vətənə fəda etmiş qəhrəman oğulları ilə müqəddəsləşmişdir. Çünki torpaq ancaq uğrunda ölənsə, Vətən olur.

Bu dəfə həmin qəhrəman oğullarımızdan biri haqqında danışacağıam. Hansı ki Vətən torpağı bu qəhrəmanımızı elə bu günlərdə köksünə alıb, onun şəhadətindən heç altı gün belə keçməyib. Yoxluğunuzun ağrısı o qədər təzədir ki, onu sevnələr bu itki ilə heç cür barışa bilmirlər və barışmayacaqlar da!

Qəhrəmanlıq dastanını qanı ilə yazmış bu ərənimiz, igidimiz, fədaimiz, şəhidimiz - Abşeron rayonunun Ceyranbatan qəsəbəsindən Ağdərəyə qədər getdiyi yolu şəərəflə addımlayıb qəhrəmancasına sonlandıran, ömrünün sonuna qədər hər gününü, hər saatını, hər dəqiqəsini Vətən üçün yaşayan və sonda Vətən yolunda Şəhid olan gizirimiz Ramil Rəhimovdur.

Şəhid hərbi qulluqçumuz Ramil Sücəddin oğlu Rəhimov bu sakit, gözəl və şirin qəsəbədə 1992-ci ilin 1 yanvar tarixində anadan olub. Həmin gün yeni

ilin ilk günü idi. Yeni il, yeni ay, yeni gün özü ilə Rəhimovlar ailəsinə bu gözəl körpənə də bir yenilik kimi gətirmişdi. Adətən, bu gözəl yeni il axşamı əvvəlki illərdə olduğu kimi hamı sevinməli, gülməli, şənəlməli və bu yeni il əsl bayram kimi qeyd etməli idi. Lakin Azərbaycan xalqına 1992-ci il bayram etmək nəşib olmadı. Əksinə, Azərbaycan xalqının bəxtinə qara rəngli rəqəmlərlə yazılan bir ilin ilk günündə anadan olmuşdu Ramil. Ancaq Yaradan Ramili xələq edib öz ailəsinə göndərdiyi zaman onlara Ramillə birgə böyük bir ümid işığı vermişdi. Bu heç vaxt sönməyən, bitməyən, tükənməyən, öz şəfəqlərini, nurlu güllərini əskiltməyən, həmişə daha da güclənən bir işıq olacaqdı. Bəlkə də 1992-ci ilin soyuq keçən yeni il axşamı Rəhimovlar öz ailələrinə necə qəhrəman bir oğulun, bir vətən fədaisinin, bir Azərbaycan cəngavərinin gəldiyinin forqinə deyildilər. Onlar bəlkə də bilmirdilər, fərqi də deyildilər ki, Qarabağ münaqişəsinin ən qanlı ili olacaq bu ilin ilk günündə dünyaya göz açan bu körpə böyüyəndə 35 illik münaqişəyə 1 gündə canı və qanı bahasına son qoyacaq.

Ramil orta təhsilini də doğulduğu bu kiçik, lakin füsunkar qəsəbədə yerləşən 1 saylı tam orta məktəbdə aldı. Orta məktəbdə müəllimlərinin gözü, nuri-dəsi olan Ramili sinif yoldaşları da bir dost, yoldaş, sirdaş kimi sevirdi. Ramil çalışqanlıq, vətənpərvərliyi, nizam-intizamı, özünü bütün müsbət xüsusiyyətlərə malik əsl insan kimi aparması ilə diqqətləri həmişə öz üzərinə çəkirdi. Bunların hamısı böyüyəndə onun necə bir şəxsiyyət olacağına əsa Allahın işarəsi idi. Ona görə də Ramil lap uşaqlıqdan həm ailə üzvlərinin, həm qohum-əqrəbənin, həm də məktəbdə müəllim-şagird kollektivinin sevimlisinə çevrilmişdi.

Orta məktəbin yuxarı pillələrində Azərbaycan tarixini daha dərinləndirən Rəhimov vətənpərvərlik hissləri daha sürətlə inkişaf etməyə başladı. Uşaq yaşlarından vətəninə, torpağına, vətəninin hər qarşına sevgi bəsləyən və bunu əməllərində nümayiş etdirən Ramilin yaşının üstünə yaş gəldikcə bu vətən sevgisi özünü daha da qabarıq şəkildə göstərirdi. Ramilin qəlbində həmişə

vətənə sevgi, düşmənə kəskin nifrət hissi olmuşdur. Uşaq vaxtından Qarabağın və ətraf rayonların erməni mənfurları tərəfindən necə amansızlıqla işğal edilməsini, Xocalı faciəsini və digər faciələrimizi, qətləmləri eşidən-bilən Ramilin düşmənlərə olan nifrəti onun yetkinlik yaşlarında özünün ən pik həddinə çatmışdı. Ramilin qəlbində Vətən sevgisi yaz mövsümündə, qarlar əriyəndə öz məcrasını aşan, kükrəyən çaylara bənzəyirdi. O, həmişə Qarabağdan söhbət açar, atasından, anasından öyrəndiklərini bir-bir yaddaşına həkk edər, buraya yeni məlumatlar əlavə edirdi. Bilirdi ki, 1992-ci il .kimi xalqımızın taleyinə qara xətt çəkən bir ilin ilk günündə anadan olub. Bundan nə qədər məyusluq hissi keçirsə də ürəyində olan qisas hissi bu məyusluğu üstləyirdi. Ramil gələcək illərin də xalqımızın taleyinə, tarixinə qara hərflərlə yazılmaması üçün öz qəlbində vətənə bunu bir dəfəlik aradan qaldıracağı barədə, bu yolda əlindən gələni əsirgəməyəcəyinə, hətta canını belə verəcəyinə söz verdi. Çünki o, vətəninə canından da çox sevirdi.

Orta məktəbi bitirdikdən sonra Azərbaycan Dövlət İqtisad Universitetinin (UNEC) nəzdində Sosial-İqtisadi Kollecinin "Maliyyə işi" fakültəsinə qəbul olan Ramil o vaxt sözün əsl mənasında onu taniyanların, əzizlərinin ona olan inanclarını boş çıxarmamış, bu inamı, ümidi tam mənadə doğrultmuşdu. Həmin vaxt Ramilin ailəsinin sevincinin həddi-hüdüdü yox idi. İllərlə son dərəcə çalışqanlıqla orta təhsil alan Ramil bu orta məktəb illərinin haqqını vermiş və kollece daxil olmuşdu. Təbii ki, Ramil də təhsil həyatındakı bu böyük uğuruna görə çox seviniirdi. Lakin əsgərliyə, hərbi xidmətə olan sevgisi ona bu uğuru sevinclə qarşılamaya imkan vermirdi. Ramil hərbi xidmətə yollanmaq, əsgər kimi vətənə xidmət etmək, hərbi xidmət müddətində də Qarabağda baş verəcək olan döyüşlərdə iştirak etmək istəyirdi. Ramil özü öz əlləri ilə işğalda olan torpaqları azad edib Ana Vətənə qaytarmaq istəyirdi. Ramil baş verəcək bu qanlı döyüşlərə sona qədər dözərdi. 1 il də, 5 il də olsa dözərdi. Hətta 1 günün içində olsa belə...

O, savadı və bacarığı ilə fərqlənərək qəbul olduğu və oxuduğu kolleci bitirdikdən sonra sanki uçmağa qanad tapa bilmirdi. Həm kolleci uğurla bitirdiyinə görə, həm də hərbi xidmətə yollanacağına görə çox sevinclə idi Ramil. Sonunda arzusuna, istəyinə nail olurdu. Hərbi xidmətə yollanacaq, vətəninə olan borcunu əsl qəhrəman kimi ödəyəcəkdə.

Rəhimovlar ailəsi Ramildən ayrılacaqlarına və onu hərbi xidmətə yollayacağılarına bir az narahat olsalar da qəlbələrində sonsuz qürur hissi keçirirdilər. Çünki xidmət vaxtı Rəhimovlar ailəsindən də vətənə xidmət edəcək bir əsgər, bir ərən çıxırdı, hər zaman vətəni üçün yaşayan və vətəninə canından da çox sevin bir qəhrəman əsgər...

Ramil orta məktəb və kollec təhsilində olduğu kimi hərbi xidmətinə də uğurla başa vurandan sonra müsəlləh bir əsgər

kimi doğulub boya-başa çatdığı evinə qayıtdı. Hərbi xidməti müddətində qüsuruz xidmət edən Ramil əsgər yoldaşları arasında dəfələrlə fərqlənmiş, adı tədbirlərdə nümunə kimi çəkilmişdi. Ramil torpaqlarımızın hələ də işğaldan azad olunmadığına görə çox kədərlənirdi. Fikirləşirdi ki, qoy mən Qarabağ torpağında, işğalda olan o müqəddəs torpaqlar uğrunda şəhidliyə yüksəlim, lakin mənim qanım Qarabağ torpağının sağalmayan yarasına ömürlük məlhəm olsun. Ramil heç bir vaxt istəməzdi ki, bu münaqişə ondan sonrakı nəsillərə ötürülsün, o nəsillər də Ramil kimi acı çəksin, şəhid versin və onun ruhu sonrakı nəsillərin taleyi üçün narahat olsun. Yarım qalmış arzularını ordu sıralarında çin etmək üçün Ramil yenə də ordu sıralarına qayıtmaq istəyirdi, lakin obyektiv səbəblərdən o, bir müddət ordu sıralarına qayıda bilmədi. Həmin vaxt ərzində gücünü, qüvvəsini evinə, ailəsinə ayırdı. Ancaq bu müddət ərzində də o, Qarabağımızdan uzaqda qalmadı, Qarabağla bağlı baş verən hadisələri yaxından izləyir, bütün müayişəlikləri ailəsi və yaxınları ilə müzakirə edirdi. Ramilin yenə də ürəyi rahat deyildi, qəlbə işğalda olan torpaqlarımızla birlikdə vururdu. Qarabağ, işğalda olan torpaqlarımıza yangılı həsrəti onun gün keçdikcə ürəyini didib parçalayırdı. Aprel döyüşlərində neçə-neçə qəhrəman əsgərlərimizin Şəhidlik Zirvəsinə ucılması Ramilin səbir kasasını daşması üçün demək olar ki, son damla oldu. Aradan illər keçsə belə Ramil vətənə olan borcunu yenə də öz qəlbində daha alovlu hiss etdi və noticədə "Müddətən artıq həqiqi hərbi xidmət hərbi qulluqlarının hazırlığı kursu"na yazılaraq ordu sıralarına qayıtmağın ilk təməlini qoydu.

Ramil 5 ilə yaxın vaxt ərzində müddətdən artıq həqiqi hərbi xidmət qulluqçusu olaraq xidmət etdi. Hərbi kurslarını da müvəffəqiyyətlə başa vuraraq Silahlı Qüvvələrimizin şəərəfli bir giziri oldu. Bu hərbi rütbəni daşdığı ilk gün sevinci ünmanlara dönmüşdü Ramilin. O gün vətənə olan andını bir daha təkrar etmiş və demişdi: "Qarabağ münaqişəsi həll yolunu tapana qədər silahımı yerə qoymayacağam və ordu sıralarından ayrılmayacağam".

Ramil ailəli idi və ailəsinin nurlu çırağı olan bir qız övladı dünyaya gəlmişdi. Ceyranbatanda tanış-bilənləri, qohumları, qonşuları, can yoldaşları, tay-tuşları onu əsl cəngavər hərbi kimi görür və daim onunla fəxr edir, qürur hissi keçirirdilər. Bəli, onlar yanılmaqçılar, onlar haqlı idilər.

(Davamı var)

Ravindik Nəsiboğlu
AJB-nin üzvü